

opusdei.org

Život Panny Marie (III): Obětování Panny Marie

V Opus Dei pokračuje Mariánský rok. Text o životě Panny Marie tentokrát pojednává o Zvěstování Panny Marie v chrámě.

25.07.2010

Dny jejího dětství, stejně jako její pokora, uběhly v tichosti. Svaté Písmo nám o tomto období neříká nic. Křesťané si ale přáli poznat život Marie důkladněji. Bylo to legitimní

přání. A protože evangelia zachovávají mlčení až do Zvěstování, lidová zbožnost inspirovaná některými texty Starého i Nového zákona si brzy vytvořila několik prostých příběhů, které se později objevily v umění, poezii a křesťanské spiritualitě.

Jeden z nich, možná ten nejvíce reprezentativnější, je Obětování Panny Marie. Marie je nabídnuta svými rodiči, Joachimem a Annou, Bohu v Jeruzalémském chrámě. Stejně jako jiná Anna, matka proroka Samuela, nabídla svého syna pro službu Bohu ve svatostánku, kde se mu vzdávala sláva (viz 1 Sam 1,21-28). A stejně jako o rok později, když Maria a Jozef přinesli do chrámu právě narozeného Ježíše, aby ho představili Pánu (viz Lk 2,22-38).

Přísně vzato, o tomto období Panny Marie neexistují žádné historické prameny, pouze to, co nám předala

tradice. První psaný text, který zmiňuje tuto událost - závisí na ní početná svědectví pozdější tradice -, je protoevangelium sv. Jakuba, apokryf z II. století. Apokryf znamená, že nepatří ke kanonickým knihám inspirovaných Bohem. Nevylučuje to ale, že některá z těchto vyprávění mají v určitých bodech pravdu. Ve skutečnosti církve začlenila tuto epizodu do liturgie, když zároveň odstranila některá podrobná líčení mající pravděpodobně původ v legendách. Poprvé se to stalo v Jeruzalémě, kde byla v roce 543 posvěcena bazilika Panny Marie na památku jejího zasvěcení. Ve XIV. století přešel svátek do západní církve, kde se jeho liturgická památka ustálila na den 21. listopadu.

Marie v chrámě. Celá její krása a milost - na duši i na těle byla plná krásy - byla pro Pána. To je teologický obsah svátku Obětování

Panny Marie. A v tomto smyslu aplikuje liturgie některé věty z posvátných knih: Ve svatém stanu jsem před ním vykonávala službu, a tak jsem se na Siónu usadila. Našel mi tak příbytek ve městě, které si zamiloval, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v podílu Hospodinově, v jeho dědictví. (Sir 24,10-12)

Stejně jako Ježíš, když byl uveden do chrámu, i Marie dále žila s Jáchymem a Annou obyčejný život. Tam kde Ona přebývala - podřízena svým rodičům a vyrůstajíc až do dospělosti - tam byla plná milosti (Lk 1,28), se srdcem připraveným pro bezvýhradnou službu Bohu a všem lidem z lásky k Bohu.

Panna dozrávala před Bohem a lidmi. Nikdo si v jejím chování nevšiml ničeho mimořádného, i když byla bezpochyby předmětem zájmu

těch, kdo žili v její blízkosti, protože svatost vždycky přitahuje. O to víc, že byla celá svatá. Byla to dívka usměvavá, pracovitá, vždy pohroužená v Bohu a všichni v její blízkosti se cítili dobře. Když se modlila, jako dobrá znalkyně Svatého Písma často procházela proroctvími, která oznamovala příchod Spasitele. Proroctví naplňovala její život, byla předmětem jejího rozjímání a důvodem jejích rozhovorů. Toto její vnitřní bohatství se později projevilo v Magnificat, krásné hymně, kterou přednesla, když ji pozdravila její sestřenice Alžběta.

V Panně Marii bylo všechno zaměřené na Nejsvětější člověčenství Ježíše Krista, který je skutečným chrámem Božím. Svátek Zvěstování je vyjádřením výjimečné příslušnosti Panny Marie Bohu, naprostého odevzdání její duše a těla tajemství spásy, což je tajemství přiblížení se Stvořitele tvorstvu.

Vyrostla jsem jako cedr na Libanónu a jako cypřiš na svazích Chermónu. Vyrostla jsem jako palma v Én-gedí a jako keře růží v Jerichu, jako spanilá oliva v údolí a jako platan zasazený u vody. (Sir 24,13-14) V blízkosti Panny Marie kvetla láska k Bohu. Sama zůstávala bez povšimnutí, protože konala obyčejné, každodenní práce, drobnosti plné lásky.

J.A. Loarte

HLAS SVĚTCŮ

Nebyla a nebude větší a dokonalejší oběť přinesená Bohu pouhým tvorem nad oběť tříleté dívenky Marie; v tomto věku přišla do chrámu, aby mu obětovala ne kadidlo nebo zvířata nebo hřivny zlata, nýbrž sebe samu jako dokonalý celopal, když se zasvěcuje jako ustavičná oběť k jeho cti. Porozuměla Božímu hlasu, který ji v té chvíli zval, aby se zasvětila jeho lásce, těmito slovy: „Povstaň, prospěš, přítelkyně moje... vyjdi!“ (Pís

2,10). Pán tedy chtěl, aby od té chvíle zapomněla na svou vlast, na své rodiče a na vše a starala se jen o lásku k němu a o jeho zaslíbení: „Slyš, dcero, pohleď a nakloň ucho: Zapomeň na svůj národ a domov!“ (Ž 44,11). A ona ihned ochotně uposlechla Boží hlas.

Jistě z lásky k této vznešené Dívence urychlil Vykupitel svůj příchod na svět. Protože se z pokory nepokládala za hodnou být služebnicí Matky Boží, byla vyvolena za tuto Matku. Vůní svých ctností a svými modlitbami přitáhla Syna Božího do svého panenského lůna. Proto ji nazval božský Snoubenec „Hrdličkou“: „Hrdličku je slyšet v naší zemi“ (Pís 2,12), neboť jako hrdlička milovala samotu, a žila na této zemi jako na poušti. Kromě toho jako hrdlička s kvílením poletuje po nivách, tak lkala Maria neustále v chrámě, poněvadž měla soustrast s nesnázemi padlého světa a

vyprošovala na Bohu vykoupení všech. S jakou vroucností a s jakým zanícením přednášela Bohu v chrámu lkání a vzdechy proroků, aby seslal Vykupitele: „Vypusť beránka, Pane, Panovníku země!“¹ (Iz 16,1). „Rosu dejte, nebesa, shůry a mraky dštěte Spravedlivého!“ (Iz 45,8). „Ó, kdybys protrhl nebe a sestoupil, aby se před tebou hory rozplývaly!“ (Iz 64,1).

Jedním slovem, Bůh měl radost, když viděl, jak tato Dívenka bez ustání vystupuje k vyšší a vyšší dokonalosti jako sloup kadidlového dýmu, vonící všemi ctnostmi: „Kdo je ta, jež vystupuje z pouště jako sloup dýmu, ovanuta vůní kadidlovou z myrhy a z nejjemnějšího koření kupeckého?“ (Pís 3,6). Sofron říká: „Tato Dívenka byla vpravdě rozkošnou zahradou Páně, neboť v ní Bůh nacházel všechny druhy květů i všechny vůně ctností.“ Sv. Jan Zlatoústý tvrdí, že Bůh proto vyvolil

Marii za svoji Matku na zemi, protože zde nenalezl svatější a dokonalejší pannu nad Marii, ani důstojnější příbytek nad její přesvaté lůno, jak poznamenává sv. Bernard. Totéž hlásá sv. Antonín: „Měla-li být blahoslavená Panna vyvolena a určena k důstojnosti Matky Boží, musela vynikat tak vysokou a úplnou dokonalostí, že v tomto ohledu předčila všechno ostatní tvorstvo: Nejdokonalejší milostí je být připravena na početí Syna Božího.“

Svatá Dívenka Maria se tedy oddala a obětovala v chrámu záhy a úplně. Darujme se dnes i my bez otálení a bez výhrad Marii a prosme ji, aby nás obětovala Bohu. Pán nás neodmítne, když uvidí, že se obětujeme rukama té, která byla živým chrámem Ducha Svatého, rozkoší svého Pána a vyvolenou Matkou Věčného Slova. Důvěřujme pevně v tuto vznešenou a uznanou

Paní, která splácí s velikou štědrostí projevy oddanosti svých ctitelů.

Sv. Alfons Maríá de Liguori,
Vznešenosti Panny Marie, Část II.,
Úvaha III.

Je tomu skoro třicet let, co Bůh vložil do mého srdce touhu přinášet lidem všech stavů, postavení nebo povolání toto učení: že všední život může být svatý a naplněný Bohem, že Pán nás volá, abychom posvěcovali svou běžnou práci, protože i v tom spočívá křesťanská dokonalost. Když rozjímáme o Mariině životě, znovu se nad tím zamysleme.

Nezapomínejme, že téměř všechny dny, které Maria prožila na této zemi, probíhaly podobně jako pracovní dny jiných milionů žen zaměstnaných péčí o rodinu, výchovu dětí a domácími pracemi. Maria posvěcuje i to nejmenší, to, co mnozí nesprávně považují za bezcenné a nedůležité: každodenní

práci, drobné pozornosti vůči milovaným osobám, příbuzenské nebo přátelské návštěvy a rozhovory. Blahoslavený je normální život, který může být naplněn tak velkou Boží láskou!

Protože právě toto vyjadřuje Mariin život: její lásku. Lásku dovedenou až do krajnosti, až do úplného zapomnění na sebe sama; spokojenou, že je právě tam, kde ji chce Bůh, a plnicí svědomitě Boží vůli. Právě tím není ani její nejmenší čin nikdy všední, ale smysluplný. Maria, naše matka, je pro nás příkladem a cestou. Měli bychom se snažit být jako ona v konkrétních podmínkách, ve kterých podle Boží vůle žijeme.

Sv. Josemaría Escrivá de Balaguer, Jít s Kristem, 148

---

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-iii-obetovani-panny-marie/> (20.03.2026)